

Twenne nya och mycket omtyckta

W i s a s

Den Första:
Impromptu-balen.

Plats, go' Herrar, plats! — Nu börjar balen &c.

Den Andra.
Glunten på Föreläsning.

Har du hört min malheur i går? &c.

N:o 43.

Kalmar.

Tryckt hos Ströhm & Bröder Westin. 1853.

Pris 3 fl.

Impromptu-balen.

M. Plats, go' Herrar, plats! — Nu börjar balen.
Se bryla'n, så stor och så förnäm!

G. Sätt den der på golfvet, midt i salen;
Der är centrum i vårt solsystem.

M. Vid dess sten vår lilla werld skall lysas opp;
Hvarje dam :,:
Är en himlakropp.

2.

M. Hämta nu planeterna från köket,
Lotta, Karin, köksan och mamsell!

G. Madam Winter med, det gamla spöket;
Hon må ock bli lyckliggjord i qväll.

M. Ulla, gudilof, är allaredan här —
Och jag sjelf :,:
Liksom lite får.

3.

M. En får lof att sitta bredvid bålen!
Hvem då? — Jo, vår stadige kassör.

G. Saga nu spyflugorna från kålen,
Vårda halster, eld och tillbehör!

M. Darra ej på handen, när du håller i
Och haf aft :,:
På ditt fögderi!

4.

M. Se, här kommer hela kofidansen!
Hurra, gubbar! — Hvar och en ta'r sin!

G. Kors, hvad wäsen! Här man mistar sansen.
Krusa ej — Mamsell skall ändå in.

M. Wackra, englagoda, sockersöta Ni

Stig nu på! :,:

Här ä' bara wi.

5.

M. Sch! — Nu börjat ändteligen akten;
Spelman, spela sferernas musik!

G. De, som sitta, skola stampa takten;
Må föröfrigt stöta sin praktik.

M. Ulla, om du lägger af den fula schal'n.

Bli du wißt :,:

Drottningen på bal'n.

6.

M. Högre, spelman! — Stryk mans på fiolens
Ulla flyta; annars hörs det ej.

G. Kom, mamsell skall dansa nolens volens;
Stå ej längre så och swara nej!

M. Wet, fast göken gal en liten tid ännu;

Skriker se'n :,:

Ugglan sitt uhul!

7.

M. Hej! det går med pukor och trumpeter,
Fönstren skallra, dörrarne slå takt.

G. Golvvet gungar, när vår werlds planeter
Storma fram uti sin wilba jagt.

M. Lotta, du är wår kommet, ty all din glans

Här du i :,:

Din charmanta swans.

8.

M. Håll för tusan, håll i madam Winter!

Kär'ngen dånar — hon kan inte stå.

G. Hit med watten! — Afka dig, hon skinter —

Drick nu! — Ja-så, hon will ha' brylå.

M. Det war rätt, madam, stå på sig och drick mer,

Sätt sig nu :,:

Hos sin kawaljer!

9.

M. Balen tycks bli ytterst animerad;

Ulla prata, ingen hörer på.

G. Kölsan sjelf är ständigt engagerad,

Swettas, hickar högt och ropar: nå!

M. Karins ögon — det är allt hvad hon har qwar —

Spruta eld :,:

Som i fordna da'r.

10.

M. Hurra, se hur Lotta tappar fjolen —

Söta, låt affällingen bli fri!

G. Se, som bakom ljusa skvar solen,

Ler hon i sitt lätta draperi.

M. Ulla, afka dig; om Lotta tappar mer,

Bli det knapt :,:

Någon som dig ser.

11.

M. Ljusen flämta, dammet står i taket,

Kölsan snaswar, disken far omfull.

G. Glas och pipor krossas och wid braket

Gormar wården, arg och hes och full.

M. Strunt i wården! — Säg du kölsans fermete?

Wet du, bror,

Den war wård att se.

12.

M. Nå, hur gick det? Inga orationer!

Åh, alltsammans war en bagatell!

G. Nyttedt spröckte sina permissioner,

Kölsan föll och strände bort mamsell.

M. Glas och pipor anser kyparna kunna gå

Netto till ::
En och trettitvå.

13.

- M. Slut på dansen! Hurra nu för skålen!
Leffe lifvet! — Kyppare, slå i!
G. Nå, hvad nu då? — ingenting i bålen?
Hör han, dummer, intet raljeri!
M. Vi, som dansat, ha ju knappast fått en tår,
Och brylå'n ::
Den var likväl vår.

14.

- M. Hvar är Herrn? Han vet väl hwem som gjorde't,
Mår han illa? Nå, än vår madam?
G. Hon och Doktorn trillat under bordet.
Men kassörn då? Tors han inte fram?
M. Jassa — stackarn kröker ryggen bort i vrån.
Jo, nu tar ::
Han igen sitt lån.

15

- M. Ja, sic transit gloria mundi!
Knappast född blir glädjen lagd på bår.
G. Lycklig den, som ändå får en blund i
Trötta ögat, huru än det går.
M. Ställer jag till bal en annan gång, så wet
Att det blir ::
Wald societet.

Den Andra.

Glunten på föreläsning.

- G. Har du hört min malheur i går?
Den var sånd af hin onde.
Gud bewars för en stund så swår!
Ann' jag skäms som en bonde.

M. Jag har ej hört det minsta grand,
Alltså lösfa din tungas band!

G. Jag bewistade...

M. Ja, det war dumt!
Båda. Horribelt dumt!

2.

G. Jag bewistade en lection,
För att bli obserwerad
Af professorn och så mig ton,
Såsom högst intresserad.

M. Det war inte så illa tänkt;
Men du bar dig väl åt befångdt?

G. Främsta bänken stod...

M. Ja, det m. m.

3.

G. Främsta bänken stod obesatt;
Der blef jag nu assessor,
Tog så af mig min gråa hatt
Och så kom min professor.

M. Nå, det der är ju ganska bra;
Men, hur gick det se'n till — hwa' sa'?

G. Segt som gummi e...

M. Ja, det m. m.

4.

G. Segt som gummi elastikum,
Fastän hackadt och malet,
Ljöd på "Ecclesiastikum"
Widtberömliga talet.

M. Ja, hwem bad dig väl höra på?
Oh, så tråkigt! — An sedan då?

G. Blicken höll jag på...

M. Ja, det m. m.

5.

G. Blicken höll jag på honom spånd,

Så det swed i mitt öga,
Tills han såg mig och jag blef känd.
Men nu batar det föga.

M. Hvarför så då? I Guds namn säi,
Säi rent ut hvad som hände dej!

G. Tung war lusten och . . .

M. Ja, det m. m.

6.

G. Tung war lusten och solen sken
Melankoliskt i rummet,
Snart af helaste exposén
Ej ett ljud blef förnummet.

M. Mjuka tjenare! jag förstår
Nu förträffligt hur allting går,

G. Ja, jag somnade . . .

M. Ja, det m. m.

7.

G. Ja, jag somnade. Kära du,
Har du nånsin hört maken?
Klockan blef både ser och sin,
Innan jag hann bli maken.

M. Så fatalt! men ponera nu
Att professorn ej såg det, du!

G. Jo, jag snarkade . . .

M. Ja, det m. m.

8.

G. Jo, jag snarkade så besatt,
Att — som Rama lär tuta —
Auditorium brast i strätt
Och Professorn fick stuta.

M. Ni, men hvarför ej rätt och slätt
Wacka opp dig, som war så lätt?

G. De försökte, men . . .

M. Ja, det war dumt!

Båda.

Horribelt dumt!